

Κύπρος 20 Ιουλίου, 1974: Και όμως κάποιοι ξεχνούν – Γράφει ο Δημήτρης Απόκης

20/07/2023 08:10

Share

Tweet

Σήμερα κλείνουν 49 χρόνια, σχεδόν μισός αιώνας, από την εγκληματική παράνομη εισβολή και κατοχή, σχεδόν του 40%, του εδάφους της Κύπρου. Κάθε χρόνο τέτοια ημέρα το διαδίκτυο, οι τηλεοράσεις, τα ραδιόφωνα, πλημμυρίζουν από βαρύγδουπες δηλώσεις και από φωτογραφίες με το χαρακτηριστικό πλέον σύνθημα, “Δεν ξεχνώ”. Δυστυχώς η φετινή μαύρη επέτειος της επαίσχυντης και εγκληματικής εισβολής, έχει

μια ιδιαιτερότητα. Το συμπέρασμα ότι δυστυχώς κάποιοι ξεχνούν. Ξεχνούν ότι 49 χρόνια μετά το έγκλημα παραμένει ατιμώρητο, το πολυδιαφημισμένο διεθνές δίκαιο κοιμάται προκλητικά τον ύπνο του δικαίου, και πάνω από όλα η στρατηγική του εγκληματία εισβολέα και πειρατή του διεθνούς δικαίου, της Τουρκίας, όχι μόνο δεν έχει αλλάξει, αλλά ξεδιάντροπα και προκλητικά απαιτεί την παγίωση του εγκλήματος με αναγνώριση δυο ανεξάρτητων κρατών στη μαρτυρική Μεγαλόνησο. Ναι, απίστευτο και όμως αληθινό, κάποιοι στο όνομα της πολυπόθητης ησυχίας και της αποφυγής της υλοποίησης του ύψιστου καθήκοντος κάθε πολιτικής ηγεσίας και κάθε ενεργού πολίτη, που αναμφισβήτητα είναι η διαμόρφωση και υλοποίηση, εθνικής στρατηγικής για την προστασία του εθνικού συμφέροντος, της εθνικής κυριαρχίας και της εδαφικής ακεραιότητας της Πατρίδας, όχι μόνο ξεχνούν αλλά οδηγούν τον Ελληνισμό σε μια επικίνδυνη περιπέτεια που μόνο σε απώλεια όλων των παραπάνω θα οδηγήσει.

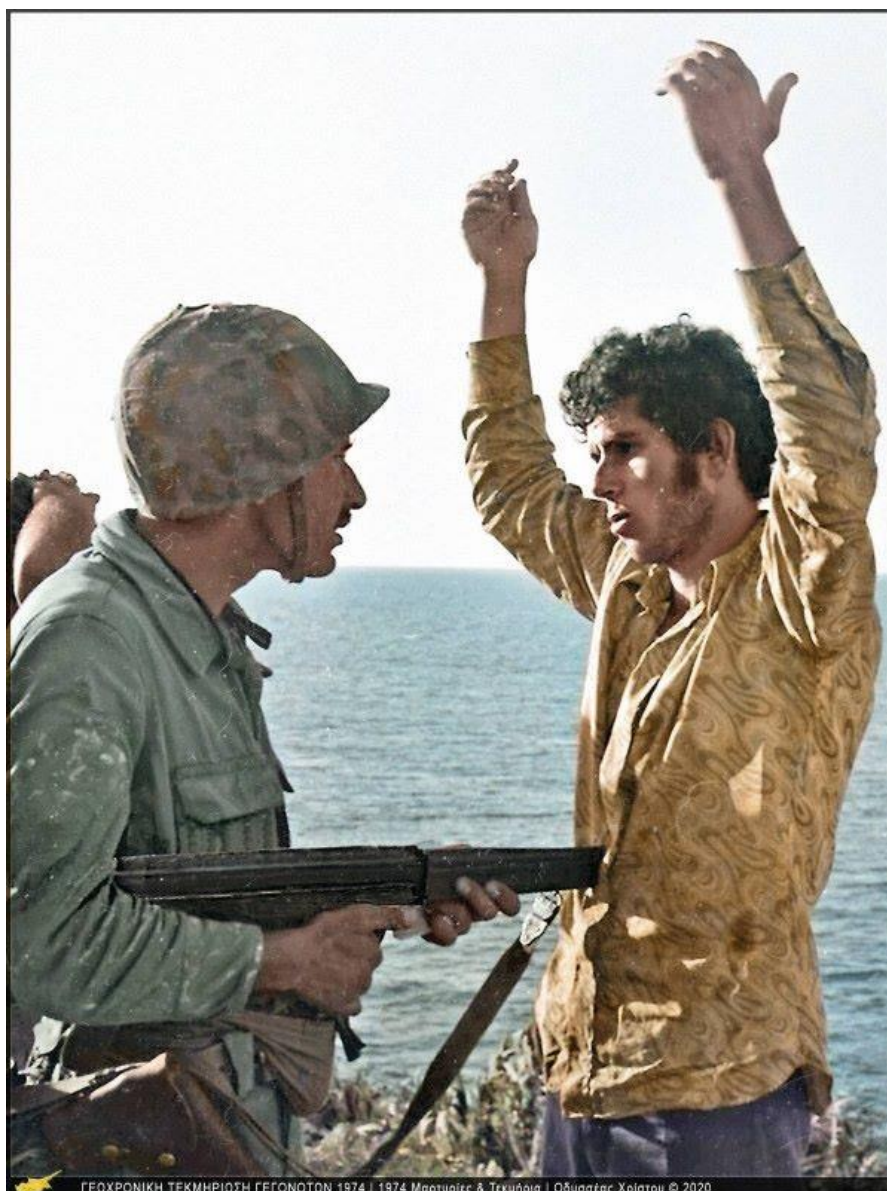
Του [Δημήτρη Γ. Απόκη](#) *

Πραγματικά είναι να απορεί κανείς με αυτό που συμβαίνει. Κανείς λογικός και έντιμος άνθρωπος, πολιτικός, επιστήμονας, αναλυτής, δεν επιθυμεί και δεν πρέπει να επιθυμεί τη σύγκρουση ή να δρα με τρόπο που να την επιδιώκει. Αυτό ισχύει ακόμη πιο πολύ για μια χώρα η οποία είναι πραγματική φιλελεύθερη δημοκρατία και όχι ανελεύθερη δημοκρατία.

Εκεί που αρχίζει το πρόβλημα, είναι όταν μια φιλελεύθερη δημοκρατία, που επικαλείται ότι σέβεται το διεθνές δίκαιο και τις αρχές της ελευθερίας, αποφασίζει εθελοντικά ή υποτασόμενη σε πιέσεις, να εισέλθει σε διαπραγματεύσεις που άπτονται εθνικών συμφερόντων και εθνικής κυριαρχίας με μια όχι μόνο ανελεύθερη δημοκρατία, αλλά μια χώρα που επικαλείται ότι είναι δημοκρατία, αλλά την ίδια στιγμή, υπό τη χρήση των όπλων έχει εισβάλει και κατέχει παράνομα για μισό σχεδόν αιώνα, μια ελεύθερη δημοκρατία. Μια χώρα που για μισό περίπου αιώνα, προκλητικά κουρελιάζει το διεθνές δίκαιο, που να μην ξεχνιόμαστε, τώρα τελευταία είναι πολύ της μόδας στα σαλόνια της Δύσης, και ξοδεύονται δισεκατομμύρια δολάρια (σωστά), στην Ουκρανία, για την υπεράσπιση και επιβολή του. Αλλά αυτό συμβαίνει στην Ουκρανία γιατί εκεί είναι άλλος ο εγκληματίας. Εκεί μιλάμε για την ανελεύθερη δημοκρατία του Πούτιν, όχι για την έχουσα διαρκή ασυλία, ανελεύθερη δημοκρατία, πειρατή του διεθνούς δικαίου, που έχει λερώσει με αίμα ελληνικό τα χέρια της, Τουρκία του Ερντογάν.

Κάποιοι έχουμε βαθιά χαραγμένο στη μνήμη μας, ότι εκείνο τα μαύρο Σάββατο της 20ης Ιουλίου, 1974, αποχαιρετήσαμε τους πατεράδες μας στη γενική επιστράτευση που κηρύχθηκε από την επαίσχυντη χούντα.

Φωτογραφία που παρουσιάζει Έλληνα αιχμάλωτο στην παραλία της Λαπήθου τον Αύγουστο του 1974, που αποκαλύφθηκε πρόσφατα για πρώτη φορά (από τον ερευνητή κ. Οδυσσέα Χρίστου).

Κάποιοι αντιλαμβάνομαστε, ότι 49 χρόνια μετά, η Τουρκία παραμένει προσηλωμένη στην ίδια στρατηγική, γιατί δυστυχώς έχει στρατηγική.

Εκείνο που δεν μπορούμε να αντιληφθούμε, είναι η συζήτηση που έχει ξεκινήσει, για μια συνδιαλλαγή με την Τουρκία, χωρίς να γίνεται καμία αναφορά στην εγκληματική εισβολή και κατοχή στην Κύπρο. Το μόνο που συνεχίζει να γίνεται είναι μετά από κάθε εκλογική αναμέτρηση να γίνονται εθιμοτυπικές επισκέψεις για ξεκάρφωμα στη Μεγαλόνησο.

Σαφέστατα να πάμε σε διάλογο με την Τουρκία για την επίλυση της μοναδικής διαφοράς, οριοθέτησης θαλασσίων ζωνών και υφαλοκρηπίδας. Όλοι επιθυμούμε την ειρηνική συμβίωση με τη γείτονα. Ας οριοθετήσουμε εμείς ως Ελλάδα, ΑΟΖ με την Κύπρο και την Αίγυπτο και ας άρει το casus belli, την αμφισβήτηση της κυριαρχίας των Ελληνικών νησιών, την επιδίωξη για ακύρωση της Συνθήκης της Λωζάννης, και

το τουρκολιβυκό μνημόνιο και ας αποδεχθεί τα ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφάλειας του ΟΗΕ για την επίλυση του Κυπριακού, η Τουρκία και ας πάμε στη Χάγη.

Σήμερα μια ημέρα μαύρης επετείου για την Πατρίδα και το Έθνος, κάποιои πραγματικά δεν ξεχνάμε!

* Ο Δημήτρης Γ. Απόκης, είναι Διεθνολόγος, με ειδίκευση στην Αμερικανική Εξωτερική Πολιτική, Γεωπολιτική και Διεθνή Οικονομία. Απόφοιτος των πανεπιστημίων The American University, School of International Service, και The Johns Hopkins University, The Paul H. Nitze, School of Advanced International Studies της Ουάσιγκτον. Είναι μέλος του The International Institute for Strategic Studies, του Λονδίνου. Ως Δημοσιογράφος, υπήρξε επί σειρά ετών διαπιστευμένος ανταποκριτής στο Λευκό Οίκο, στο Στέιτ Ντιπάρτμεντ και στο Αμερικανικό Πεντάγωνο.